

[Svend Andersen]

private andelsboliger. Omvendt, hvis der er ønske om at opføre bare et beskedent parcelhus, kan det ikke ske, før der er 15 pct. almennyttige boliger.

Det, der er brug for nu, er ikke yderligere restriktioner. Det, der er brug for, er, at vi får sat gang i boligbyggeriet, bl.a. ved en forøgelse af den almennyttige kvota. Det kan vi først og fremmest gøre ved, at ministeriet frigiver de 1.500 boliger for 1985, og ved at fastholde eller forhøje kvoten for 1986 og de kommende år.

Agnete Laustsen (KF):

I den senere tid er der fra forskellig side, ikke mindst fra SF, blevet rejst kritik af, at kommunernes selvstyre skulle være blevet indskrænket. Det er i øvrigt en kritik, jeg finder aldeles uberettiget.

Det må på den baggrund virke lidt pudsigt for at sige det mildt, at vi står her med et forslag fra SF, der går ud på, at vi ligefrem skal opfordre til, at kommunerne af det offentlige får stillet krav om, hvordan de skal bygge. Det er endda ikke det eneste forslag. Vi hørte for nylig SFs støtte til et forslag om, at det statsligt skal pålægges kommunerne at huse flygtninge i et bestemt tal. Jeg synes nok, at kritikken vedrørende det kommunale selvstyre lyder lidt hul i denne forbindelse.

Om forslaget vil jeg i øvrigt sige, at det naturligvis glæder mig – det undrer mig også lidt, men all right – at SF går så varmt ind for ejerboliger, at disse nu overalt skal have den største kvota. Jeg kan som konservativ i hovedstaden næsten være fristet til at støtte forslaget på dette punkt trods de betænkeligheder, jeg nævnede for et øjeblik siden, når jeg læser, at hovedstadsregionen skal have mindst 25 pct. ejerboligheder. Det vil formentlig sige, at Københavns kommune så må satse langt mere på denne boligform, som jeg da gerne indrømmer meget mod vores vilje er blevet sørgeligt forsømt under diverse socialdemokratiske overborgmestre, så i denne henseende synes jeg da, det kan være et udmærket forslag at diskutere.

Jeg har i øvrigt indtryk af, at bolig- og byggesektoren trods boligministerens ihærdige forsøg på rationalisering – jeg tænker bl.a. på småhusbygningsreglementet – desværre fortsat er en jungle af regler og forskrifter. Skal der nu yderligere centralt indføres kon-

trol- og dispensationsinstanser, så vil bureaukratiet vel kun blive endnu mere udbygget, og det ønsker vi fra konservativ side under ingen omstændigheder.

Som det vil fremgå, kan vi ikke støtte dette forslag med dets tendens til statslig styring af vores byggeri. Vi må afvise det.

Bente Nielsen (V):

Vi behandler her et interessant forslag fra SF, som i tide og utide påstår, at det kommunale selvstyre trædes under fode, og at der pålægges umådelig store byrder på kommunerne, uden at de får økonomisk mulighed for at bære dem.

Og hvad er det så, vi har her? Et forslag, som pålægger kommunerne, hvordan de skal fordele byggeriet på forskellige boligtyper. Det er om noget et indgreb i det kommunale selvstyre, så det er vi i venstre imod.

Derudover vil forslaget betyde en bureaukratisering med dispensationsmuligheder og nye kontorer i boligministeriet osv., og også af den grund er vi selvfølgelig imod.

Selv om man havde den fordeling af boligtyper, SF ønsker, betyder det ikke nødvendigvis, at man tilgodeser boligbehovet i de enkelte kommuner.

Endelig vil jeg gøre SF opmærksom på, at de mindstekrav, der er i forslaget, vil betyde, at der i de kommende år udelukkende skal bygges ejerboliger eller udstykkes ejerlejligheder i Københavns og Frederiksberg kommuner, som langtfra opfylder kravet om den procent på 25, som er fastsat i forslaget. Det er da udmærket, hvis SF ønsker flere ejerboliger i hovedstaden. Det må vel betyde, at SF vil støtte regeringens forslag om udstykning af kommunale ejendomme i ejerlejligheder. Det synes jeg da er et positivt træk ved forslaget.

Estrup (RV):

Det er et væsentligt problem, SF tager op med dette beslutningsforslag. Der er en række eksempler på, at man i den kommunale bolig- og byggepolitik har satset så ensidigt enten på ejerboliger eller på almennyttigt byggeri, at man er ude af stand til at opfylde mere end enkelte befolkningsgruppers boligbehov.

Kommunerne får derved en skæv befolkningssammensætning. De sociale problemer og det lave indkomstskattegrundlag koncen-